Ajuntament de Mataró
La Riera, 48
www.mataro.cat

DECRET

Assumpte: Denegació de revocació de liquidació d'IIVTNU i inadmissió a tràmit de petició de revisió d'actes nuls de ple dret

Òrgan: Alcalde

Servei: Ingressos

Expedient: 2021/000112915

Antecedents

1.- En data 9 de novembre de 2021 la senyora MARIA [redacted] (NIF núm. [redacted] va presentar un escrit en el qual exposa el següent:

- En data 26 d'octubre de 2021 el Tribunal Constitucional va dictar una sentència en la qual declara la nul·litat de la fórmula de càlcul de l´IIVTNU. Atès que la liquidació núm. 5137262, de quota 679,94 euros, de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 8 de juny de 2017, d'una meitat indivisa de la finca situada al carrer [redacted] de Mataró, vulnera el principi de capacitat econòmica previst a l'article 31 de la Constitució, sol·licita a aquest Ajuntament que la revoqui.

- Subsidiàriament, sol·licita la incoació de procediment de revisió d'actes nuls de ple dret de dita liquidació, basat en la lletra a) de l'article 217.1 de la Llei general tributària, atesa la vulneració dels articles 14 (principi d'igualtat) i 31 de la Constitució.

2.- Per a la resolució d'aquest expedient, cal tenir presents els següents antecedents addicionals:

- En data 14 de febrer de 2020 la senyora MARIA MONTSERRAT CAMACHO LÓPEZ va presentar un escrit en el qual sol·licitava a aquest Ajuntament que declarés la no subjecció a l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU) per la transmissió de data 8 de juny de 2017, d'una meitat indivisa de la finca situada al carrer Vitòria, 46 ESC 1 BX 01, de Mataró, atès que no s'havia produït increment de valor (expedient núm. 2020/000008659).

- D'acord amb els documents que figuren a l'expedient, consta que en data 2 de juliol de 2007 la interessada va adquirir la meitat indivisa de la finca. Dita meitat indivisa va ser valorada en 30.100,00 euros.

- Posteriorment, en data 8 de juny de 2017 el total de la finca va ser venuda pel valor de 120.000,00 euros. Per tant, la meitat indivisa de la finca tenia un valor de 60.000,00 euros.

- Per mitjà del decret 5887, de 20 de setembre de 2020, del regidor delegat d'Administració, Bon Govern i Mobilitat, es va denegar la petició formulada per la interessada i, en conseqüència:

  - DECLARAR la transmissió de data 8 de juny de 2017, d'una meitat indivisa de la finca situada al [redacted] de Mataró, SUBJECTA a l'IIVTNU.

CSV (Codi de verificació Segura)	[redacted]	Data i hora	11/05/2023 14:51:08
Normativa	Aquest document incorpora signatura electrònica reconeguda d'acord amb la llei 6/2020, 11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança		
Signat per	SERGI RIBAS BELTRAN (Secretari/ària General)		
Signat per	DAVID BOTE PAZ (Alcalde)		
URL de verificació	[redacted]	Pàgina	1/9

[redacted]

- EMETRE la liquidació de l'IIVTNU escaient.

- La liquidació núm. 5137261, de quota 679,94 euros, de l'Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), va ser notificada a la interessada en data 4 de gener de 2021. No consta que dita liquidació fos impugnada en temps i forma, de manera que en data 5 de febrer de 2021 va esdevenir ferma.

Fonaments de dret

1.- La regulació de l'Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU) es troba continguda en els articles 104 i següents del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLRHL). El seu article 104.1 disposa que el fet imposable d'aquest impost és l'increment del valor que experimentin els terrenys de naturalesa urbana i que es posi de manifest a conseqüència de la transmissió d'aquests.

En data 11 de maig de 2017 el Tribunal Constitucional (TC) va dictar una sentència en què declara els articles 107.1, 107.2.a) i 110.4 del TRLRHL inconstitucionals i nuls, però únicament en la mesura que sotmeten a tributació situacions d'inexistència d'increments de valor. El TC manifesta que el Poder Legislatiu no pot establir un tribut prenent en consideració actes o fets que no siguin exponents d'una riquesa real o potencial. Per tal que neixi l'obligació tributària és necessari que existeixi una capacitat econòmica, premissa que deriva del principi de no confiscatorietat previst a l'article 31.1 de la Constitució Espanyola (CE). L'impost no és, amb caràcter general, contrari al text constitucional, en la seva configuració actual, sinó únicament en aquells supòsits en què sotmeti a tributació situacions inexpressives de capacitat econòmica, és a dir, aquelles que no presenten augment de valor del terreny en el moment de la transmissió.

Aquesta sentència va ser publicada al Butlletí Oficial de l'Estat (BOE) en data 15 de juny de 2017. En virtut de l'article 38.1 de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, les sentències dictades en procediments d'inconstitucionalitat tindran valor de cosa jutjada, vincularan tots els Poders Públics i produiran efectes generals des de la data de la seva publicació en el BOE. Per tant, va desplegar efectes a partir del 15 de juny de 2017.

Arran dels diversos pronunciaments jurisdiccionals sobre l'abast de la sentència del TC, en data 9 de juliol de 2018 el Tribunal Suprem (TS) va dictar sentència en seu del recurs de cassació núm. 6226/2017, en virtut de la qual fixa els següents criteris interpretatius:

> *1º) Los artículos 107.1 y 107.2 a) del TRLHL, a tenor de la interpretación que hemos hecho del fallo y del fundamento jurídico 5 de la STC 59/2017 , adolecen solo de una inconstitucionalidad y nulidad parcial . En este sentido, son constitucionales y resultan, pues, plenamente aplicables, en todos aquellos supuestos en los que el obligado tributario no ha logrado acreditar, por cualquiera de los medios que hemos expresado en el fundamento de derecho Quinto, que la transmisión de la propiedad de los terrenos por cualquier título (o la constitución o transmisión de cualquier derecho real de goce, limitativo del dominio, sobre los referidos terrenos), no ha puesto de manifiesto un incremento de su valor o, lo que es igual, una capacidad económica susceptible de ser gravada con fundamento en el artículo 31.1 CE .*
>
> *2º) El artículo 110.4 del TRLHL, sin embargo, es inconstitucional y nulo en todo caso (inconstitucionalidad total) porque, como señala la STC 59/2017 , «no permite acreditar un resultado*

CSV (Codi de verificació Segura)	[redacted]	Data i hora	11/05/2023 14:51:08
Normativa	Aquest document incorpora signatura electrònica reconeguda d'acord amb la llei 6/2020, 11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança		
Signat per	SERGI RIBAS BELTRAN (Secretari/ària General)		
Signat per	DAVID BOTE PAZ (Alcalde)		
URL de verificació	[redacted]	Pàgina	2/9

[redacted]

diferente al resultante de la aplicación de las reglas de valoración que contiene», o, dicho de otro modo, porque «imp[ide] a los sujetos pasivos que puedan acreditar la existencia de una situación inexpresiva de capacidad económica (SSTC 26/2017, FJ 7 , y 37/2017 , FJ 5)». Esa nulidad total de dicho precepto, precisamente, es la que posibilita que los obligados tributarios puedan probar, desde la STC 59/2017 , la inexistencia de un aumento del valor del terreno ante la Administración municipal o, en su caso, ante el órgano judicial, y, en caso contrario, es la que habilita la plena aplicación de los artículos 107.1 y 107.2 a) del TRLHL.

El TS resol la polèmica sobre els efectes de la declaració d'inconstitucionalitat del TC i confirma que els preceptes afectats són plenament aplicables, sempre que la persona contribuent no hagi acreditat que la transmissió del terreny no ha posat de manifest un increment de valor. Per tant, indica que la càrrega de la prova del decrement del valor correspon al subjecte passiu, pronunciament coherent amb l'article 105.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT), el qual disposa que qui faci valer el seu dret haurà de provar els fets constitutius d'aquest.

Aquesta sentència també es pronuncia respecte dels mitjans probatoris de la suposada inexistència de l'increment de valor i dona prevalença als valors consignats en les escriptures públiques:

Para acreditar que no ha existido la plusvalía gravada por el IIVTNU podrá el sujeto pasivo (a) ofrecer cualquier principio de prueba, que al menos indiciariamente permita apreciarla , como es la diferencia entre el valor de adquisición y el de transmisión que se refleja en las correspondientes escrituras públicas [cuyo valor probatorio sería equivalente al que atribuimos a la autoliquidación del Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales en los fundamentos de derecho 3.4 de nuestras sentencias de 23 de mayo de 2018 (RRCA núms. 1880/2017 y 4202/2017), de 5 de junio de 2018 (RRCA núms. 1881/2017 y 2867/2017) y de 13 de junio de 2018 (RCA núm. 2232/2017]; (b) optar por una prueba pericial que confirme tales indicios; o, en fin, (c) emplear cualquier otro medio probatorio ex artículo 106.1 LGT que ponga de manifiesto el decremento de valor del terreno transmitido y la consiguiente improcedencia de girar liquidación por el IIVTNU. Precisamente -nos interesa subrayarlo-, fue la diferencia entre el precio de adquisición y el de transmisión de los terrenos transmitidos la prueba tenida en cuenta por el Tribunal Constitucional en la STC 59/2017 para asumir –sin oponer reparo alguno- que, en los supuestos de hecho examinados por el órgano judicial que planteó la cuestión de inconstitucionalidad, existía una minusvalía.

El Tribunal Suprem manifesta que la prova principal que cal tenir present per a apreciar el decrement o increment de valor és la comparació dels valors indicats en les escriptures d'adquisició i de transmissió. Aquesta doctrina ha estat reiterada en diverses sentències, com ara la de 9 de juliol de 2018, la de 17 de juliol de 2018 (procediment núm. 5664/2017) i la de 18 de juliol de 2018 (procediment núm. 4777/2017).

2.- En data 26 d'octubre de 2021 el Tribunal Constitucional va dictar la sentència núm. 182/2021, en virtut de la qual va declarar la inconstitucionalitat i nul·litat dels articles 107.1, paràgraf segon, 107.2.a) i 107.4 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març (TRLRHL), en els termes previstos al fonament jurídic 6 de la mateixa sentència.

El fonament jurídic 6 disposa el següent:

6. Alcance y efectos de la declaración de inconstitucionalidad y nulidad.

CSV (Codi de verificació Segura)	[redacted]	Data i hora	11/05/2023 14:51:08
Normativa	Aquest document incorpora signatura electrònica reconeguda d'acord amb la llei 6/2020, 11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança		
Signat per	SERGI RIBAS BELTRAN (Secretari/ària General)		
Signat per	DAVID BOTE PAZ (Alcalde)		
URL de verificació	[redacted]	Pàgina	3/9

[redacted]

Sobre la presente declaración de inconstitucionalidad y nulidad de los arts. 107.1, segundo párrafo, 107.2 a) y 107.4 TRLHL cabe realizar las siguientes precisiones:

a) Por un lado, la declaración de inconstitucionalidad y nulidad de los arts. 107.1, segundo párrafo, 107.2 a) y 107.4 TRLHL supone su expulsión del ordenamiento jurídico, dejando un vacío normativo sobre la determinación de la base imponible que impide la liquidación, comprobación, recaudación y revisión de este tributo local y, por tanto, su exigibilidad. Debe ser ahora el legislador (y no este tribunal) el que, en el ejercicio de su libertad de configuración normativa, lleve a cabo las modificaciones o adaptaciones pertinentes en el régimen legal del impuesto para adecuarlo a las exigencias del art. 31.1 CE puestas de manifiesto en todos los pronunciamientos constitucionales sobre los preceptos legales ahora anulados, dado que a fecha de hoy han trascurrido más de cuatro años desde la publicación de la STC 59/2017 («BOE» núm. 142, de 15 de junio). Como ya se recordó en la STC 126/2019, al tratarse de un impuesto local, corresponde al legislador estatal integrar el principio de reserva de ley en materia tributaria (arts. 31.3 y 133.1 y 2 CE) como medio de preservar tanto la unidad del ordenamiento como una básica igualdad de posición de los contribuyentes en todo el territorio nacional [STC 233/1999, de 16 de diciembre, FJ 10 c)] y el principio de autonomía local (arts. 137 y 140 CE), garantizando con ello adicionalmente la suficiencia financiera de las entidades locales exigida por el art. 142 CE.

b) Por otro lado, no pueden considerarse situaciones susceptibles de ser revisadas con fundamento en la presente sentencia aquellas obligaciones tributarias devengadas por este impuesto que, a la fecha de dictarse la misma, hayan sido decididas definitivamente mediante sentencia con fuerza de cosa juzgada o mediante resolución administrativa firme. A estos exclusivos efectos, tendrán también la consideración de situaciones consolidadas (i) las liquidaciones provisionales o definitivas que no hayan sido impugnadas a la fecha de dictarse esta sentencia y (ii) las autoliquidaciones cuya rectificación no haya sido solicitada ex art. 120.3 LGT a dicha fecha.

Si bé dita sentència va ser publicada al Butlletí Oficial de l'Estat (BOE) en data 25 de novembre de 2021, va desplegar els seus efectes en la data que fou dictada, és a dir, el 26 d'octubre de 2021.

3.- En data 9 de novembre de 2021 es va publicar al Butlletí Oficial de l'Estat (BOE) el Reial decret-llei 26/2021, de 8 de novembre, pel qual s'adapta el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, a la recent jurisprudència del Tribunal Constitucional respecte de l'Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU).

Mitjançant aquesta norma es va afegir un apartat cinquè a l'article 104 del TRLRHL, el qual preveu un nou supòsit de no subjecció, així com es va reformar l'article 107, relatiu a la base imposable.

La disposició final tercera de dita norma especifica que entrarà en vigor el dia següent al de la seva publicació al Butlletí Oficial de l'Estat. Per tant, va desplegar els seus efectes en data 10 de novembre de 2021.

En relació amb l'àmbit temporal de les normes tributàries, el primer paràgraf de l'article 10.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT) disposa el següent:

CSV (Codi de verificació Segura)	[redacted]	Data i hora	11/05/2023 14:51:08
Normativa	Aquest document incorpora signatura electrònica reconeguda d'acord amb la llei 6/2020, 11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança		
Signat per	SERGI RIBAS BELTRAN (Secretari/ària General)		
Signat per	DAVID BOTE PAZ (Alcalde)		
URL de verificació	[redacted]	Pàgina	4/9

[redacted]

> *Salvo que se disponga lo contrario, las normas tributarias no tendrán efecto retroactivo y se aplicarán a los tributos sin período impositivo devengados a partir de su entrada en vigor y a los demás tributos cuyo período impositivo se inicie desde ese momento*.

El Reial decret-llei 26/2021, de 8 de novembre, no preveu cap efecte retroactiu, de fet especifica que la seva entrada en vigor es produiria l'endemà de la seva publicació al BOE, és a dir, el 10 de novembre de 2021. A més a més, d'acord amb l'article 10.2 de la LGT dita norma no pot ser aplicada al cas present, ja que el fet imposable va meritar-se abans del citat 10 de novembre de 2021.

4.- L'article 219.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària estableix el següent:

> *La Administración tributaria podrá revocar sus actos en beneficio de los interesados cuando se estime que infringen manifiestamente la Ley, cuando circunstancias sobrevenidas que afecten a una situación jurídica particular pongan de manifiesto la improcedencia del acto dictado, o cuando en la tramitación del procedimiento se haya producido indefensión a los interesados*.
>
> *La revocación no podrá constituir, en ningún caso, dispensa o exención no permitida por las normas tributarias, ni ser contraria al principio de igualdad, al interés público o al ordenamiento jurídico.*

La revocació és un procediment que només pot ser iniciat d'ofici per l'Administració i cal que concorri alguna d'aquestes causes: quan els actes infringeixin manifestament la llei; quan circumstàncies sobrevingudes que afectin una situació jurídica particular posin de manifest la improcedència de l'acte impugnat; o quan en la tramitació del procediment s'hagi produït indefensió.

El Tribunal Suprem s'ha pronunciat respecte d'aquesta figura i així, en les seves sentències de dates 19 de maig de 2011 (rec. 2411/2008) i 18 de desembre de 2017 (núm. 2016/2017, rec. 2537/2016), en què estableix el següent:

> *[...] que la* revocación *de los actos nulos desfavorables es una facultad y no una obligación de la Administración, tanto en la normativa administrativa general (* art. 105 de la Ley 30/92 *), como en la normativa tributaria. Por ello el* procedimiento de revocación *se inicia siempre de oficio, señalando la jurisprudencia en relación con el* art. 219 de la LGT *que: "La solicitud por la que promueve la iniciación del procedimiento no puede ser la consecuencia del ejercicio de un derecho de petición, pues si así fuera, y tal como puso de relieve el Consejo de Estado en el Dictamen al Proyecto de Real Decreto, la* Ley Orgánica 4/2001, de 12 de noviembre *, determinaría no sólo la obligación de la Administración de acusar recibo de la petición, sino que además estaría obligada a hacerlo en un plazo de diez días (artículo 6.2 de la Ley Orgánica citada), así como a pronunciarse sobre su admisión dentro de los 45 días hábiles siguientes a la presentación del escrito (artículo 9.1) y, en caso de que no lo hiciese así, el silencio de la Administración tendría carácter positivo, pudiendo entenderse que la petición había sido admitida a trámite (artículo 9.2)".*
>
> *Por ello, debemos entender que el* artículo 219 de la Ley General Tributaria *no reconoce legitimación a los particulares para iniciar el procedimiento, atribuyéndoles únicamente la posibilidad de promover esa iniciación mediante la correspondiente solicitud, de la que la Administración acusará recibo, y sin perjuicio de la tramitación subsiguiente si se inicia el procedimiento.*

CSV (Codi de verificació Segura)	[redacted]	Data i hora	11/05/2023 14:51:08
Normativa	Aquest document incorpora signatura electrònica reconeguda d'acord amb la llei 6/2020, 11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança		
Signat per	SERGI RIBAS BELTRAN (Secretari/ària General)		
Signat per	DAVID BOTE PAZ (Alcalde)		
URL de verificació	[redacted]	Pàgina	5/9

[redacted]

Esta posición jurisprudencial es aplicable al art. 219 *de la NFGTG, y al art. 20.3 del DF, y no es sino reiteración de la posición jurisprudencial en relación con el art. 105 de la Ley 30/92.*

En el cas que ens ocupa, aquest Ajuntament considera que no es compleix cap dels requisits establerts per l'article 219.1 de la LGT, ja que els efectes de la sentència de data 26 d'octubre de 2021, del Tribunal Constitucional, no s'estenen a les liquidacions que fossin fermes en la data de desplegament defectes de dita resolució. Tal com hem comentat, la liquidació va esdevenir ferma en data 14 de febrer de 2021, de manera que no és revocable a l'empara de la sentència esmentada.

En relació amb els pronunciaments constitucionals, la liquidació discutida tampoc és revocable a l'empara de les sentències de dates 11 de maig de 2017 i 31 d'octubre de 2019, les quals declaren la il·legalitat de les liquidacions que gravin un increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana inexistent. En el cas present, la finca va ser transmesa per un valor superior al d'adquisició, de manera que es va generar l'increment de valor del terreny i per tant es va produir el fet imposable del tribut. Essent la liquidació ajustada a Dret, no hi ha motiu que justifiqui la revocació i per tant cal denegar aquesta petició.

5.- Pel que fa a la petició subsidiària formulada per la persona interessada, l'article 217 de la LGT regula el procediment de revisió dels actes nuls de ple dret. L'apartat primer d'aquest precepte enumera els supòsits per poder iniciar aquest procediment:

Es pot declarar la nul·litat de ple dret dels actes dictats en matèria tributària, com també de les resolucions dels òrgans economicoadministratius, que hagin exhaurit la via administrativa o que no hagin estat objecte de recurs en termini, en els casos següents:

a) Que lesionin els drets i les llibertats susceptibles d'empara constitucional.

b) Que hagin estat dictats per un òrgan manifestament incompetent per raó de la matèria o del territori.

c) Que tinguin un contingut impossible.

d) Que siguin constitutius d'infracció penal o es dictin com a conseqüència d'aquesta.

e) Que hagin estat dictats prescindint totalment i absolutament del procediment legalment establert per fer-ho o de les normes que contenen les regles essencials per a la formació de la voluntat als òrgans col·legiats.

f) Els actes expressos o presumptes contraris a l'ordenament jurídic pels quals s'adquireixen facultats o drets quan no es tinguin els requisits essencials per adquirir-los.

g) Qualsevol altre que estableixi expressament una disposició de rang legal.

El procediment de revisió d'actes nuls de ple dret és concebut per la LGT com un de naturalesa extraordinària, de manera que únicament és admissible si s'ha produït algun dels supòsits llistats a l'article 217.1. En aquest aspecte, el Tribunal Suprem ha manifestat en nombroses sentències, com ara la núm. 1440, de data 16 de juny de 2016), que aquestes causes *han de ser interpretades restrictivament*.

L'article 217.3 de la LGT estableix el següent:

Se podrá acordar motivadamente la inadmisión a trámite de las solicitudes formuladas por los interesados, sin necesidad de recabar dictamen del órgano consultivo, cuando el acto no sea firme en vía administrativa o la solicitud no se base en alguna de las causas de nulidad del apartado 1 de este

CSV (Codi de verificació Segura)	[redacted]	Data i hora	11/05/2023 14:51:08
Normativa	Aquest document incorpora signatura electrònica reconeguda d'acord amb la llei 6/2020, 11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança		
Signat per	SERGI RIBAS BELTRAN (Secretari/ària General)		
Signat per	DAVID BOTE PAZ (Alcalde)		
URL de verificació	[redacted]	Pàgina	6/9

[redacted]

artículo o carezca manifiestamente de fundamento, así como en el supuesto de que se hubieran desestimado en cuanto al fondo otras solicitudes sustancialmente iguales.

La persona contribuent invoca la causa establerta a la lletra a) de l'article 217.1 de la LGT.

En data 23 de març de 2023 la Comissió Jurídica Assessora (CJA) va emetre el seu dictamen núm. 88, relatiu a una revisió d'ofici instruïda per aquest Ajuntament per a declarar la nul·litat de ple dret d'una liquidació de l'IIVTNU, corresponent a una transmissió de l'exercici 2019. En concret, es tractava d'una liquidació ferma de dit tribut, respecte de la qual el contribuent va instar el corresponent procediment de revisió d'actes nuls de ple dret, per entendre que es donava el supòsit de l'article 217.a) de la LGT.

La CJA exposa que cal tenir presents els raonaments exposats en els seus dictàmens anteriors relatius als efectes de la sentència d'11 de maig de 2017 del Tribunal Constitucional en les liquidacions de l'IIVTNU que haguessin esdevingut fermes abans del 15 de juny de 2017. En congruència amb dits dictàmens, totes les liquidacions que haguessin esdevingut fermes abans del 26 d'octubre de 2021 no es veuen afectades per la sentència constitucional i per tant no es dona cap causa de nul·litat de ple dret.

Respecte de la suposada vulneració del principi d'igualtat, la CJA manifesta el següent:

Cal advertir, però, que el principi d'igualtat en matèria tributària troba un tractament constitucional específic en l'article 31.1, en estreta vinculació amb el principi de capacitat econòmica: "Tothom contribuirà al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva capacitat econòmica mitjançant un sistema tributari just inspirat en els principis d'igualtat i progressivitat que, en cap cas, tindrà abast confiscatori." En definitiva, en l'àmbit tributari la igualtat es projecta a través de la capacitat econòmica. En aquest sentit, és coneguda la jurisprudència del Tribunal Constitucional que, com a regla general, malgrat alguna excepció, recondueix les pretensions tributàries fonamentades en la vulneració de la igualtat no a l'article 14, sinó a l'article 31.1 de la Constitució; per tant, a un precepte sistemàticament ubicat fora dels drets i llibertats susceptibles d'empara constitucional. Acceptada aquesta reconducció, la conseqüència, també aquí, és que la hipotètica vulneració d'aquest principi constitucional no fonamenta, per si mateixa, la concurrència de la causa de nul·litat de la lletra a) de l'article 217.1 de l'LGT.»

S'ha d'indicar que en els dictàmens 163/2020 i 164/2020, que també es van emetre en relació amb la revisió d'ofici de liquidacions tributàries, aquestes ja eren fermes en la data de la publicació de la Sentència 59/2017 del Tribunal Constitucional. En el cas present, és d'aplicació la declaració d'inconstitucionalitat parcial recollida en la sentència esmentada i, per tant, un cop eliminada per obra del Tribunal Constitucional la infracció del principi d'igualtat en la llei, només existeix l'obligació de pagament del tribut en el cas d'existència d'una plusvàlua real.

A l'empara d'aquest argument, la CJA conclou que no es produeix la causa de nul·litat de la lletra a) de l'article 217.1 de la LGT, amb fonament en la lesió del principi constitucional d'igualtat de l'article 14 de la Constitució.

Quant a la vulneració de l'article 31 de la Constitució (vulneració del principi de capacitat econòmica), la CJA exposa el següent:

CSV (Codi de verificació Segura)	[redacted]	Data i hora	11/05/2023 14:51:08
Normativa	Aquest document incorpora signatura electrònica reconeguda d'acord amb la llei 6/2020, 11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança		
Signat per	SERGI RIBAS BELTRAN (Secretari/ària General)		
Signat per	DAVID BOTE PAZ (Alcalde)		
URL de verificació	[redacted]	Pàgina	7/9

[redacted]

Pel que fa a la fonamentació de la nul·litat basada en la vulneració del principi de capacitat econòmica reconegut en l'article 31.1 de la Constitució, escau portar a col·lació les consideracions que s'efectuaven en el Dictamen 214/2022, on es palesava el següent:

«Com ha indicat aquesta Comissió en els dictàmens 163/2020, 164/2020, 167/2020, 292/2020, 293/2020, 10/2021, 27/2021 a 30/2021, 91/2021 a 93/2021, 125/2021, 211/2021, 250/201, 377/2021, 197/2022 a 200/2022 i 209/2022 a 213/2022, la causa de nul·litat de l'article 217.1.a) de l'LGT (com també la paral·lela de l'article 47.1.a) de l'LPAC) limita expressament el seu abast als drets i llibertats "susceptibles d'empara constitucional."

La determinació d'aquest drets i llibertats es fa als articles 53.2 de la Constitució i 41.1 de la Llei orgànica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional (LOTC): els reconeguts als articles 14 a 29 i l'objecció de consciència de l'article 30 de la Constitució.

El principi de capacitat econòmica, més enllà de la seva qualificació o no com un dret o llibertat, està recollit en l'article 31.1 de la Constitució, per tant, fora dels drets i llibertats susceptibles d'empara constitucional. La conseqüència és que la hipotètica vulneració d'aquest principi constitucional no fonamenta, per si mateixa, la concurrència de la causa de nul·litat de la lletra a) de l'article 217.1 de l'LGT (en aquest mateix sentit, dictàmens 6/2007 i 328/2018).

Aquesta és la posició expressament i reiteradament mantinguda en les recents sentències del Tribunal Suprem núm. 435/2020, 436/2020 i 454/2020 de la Sala Contenciosa Administrativa, Secció Segona, totes elles de 18 de maig de 2020 (recurs núm. 1665/2019, 2596/2019 i 1068/2019, respectivament).

Així, en la Sentència 435/2020, de 18 de maig, de la Sala Contenciosa Administrativa, Secció Segona, del Tribunal Suprem s'afirma: "Llegados a este punto solo queda por dilucidar una cuestión: la de si concurre en el caso el supuesto de nulidad previsto en el artículo 217.1.a) de la Ley General Tributaria […]. Y en relación con dicha cuestión, resulta forzoso afirmar que la vulneración del principio de capacidad económica […] no tiene encaje en el artículo 217.1.a) de la Ley General Tributaria, pues tal principio –reconocido en el artículo 31.1 de la Constitución– no constituye un derecho 'susceptible de amparo constitucional', como tal precepto establece, al no estar reconocido en los artículos 14 a 29 de la Constitución (v. artículos 53.2 de la Constitución y 41.1 de Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre del Tribunal Constitucional)" (fonament jurídic quart).

Seguidament, dins del contingut interpretatiu de la sentència, s'afegeix: "La declaración de inconstitucionalidad de los artículos 107.1 y 107.2 a) del texto refundido de la Ley de Haciendas Locales 'en la medida en que (pueden) someter a tributación situaciones inexpresivas de capacidad económica' no determina que las liquidaciones firmes del Impuesto sobre el Incremento del Valor de los Terrenos de Naturaleza Urbana giradas con anterioridad y que hayan ganado firmeza en vía administrativa incurran en el supuesto de nulidad de pleno derecho previsto en el artículo 217.1.a) de la vigente Ley General Tributaria, pues aquellos actos tributarios no han lesionado derechos fundamentales susceptibles de amparo constitucional, toda vez que el artículo 31.1 de la Constitución (capacidad económica) […] no es un derecho fundamental de esa naturaleza" (fonament jurídic cinquè).

En conclusió, a l'empara dels arguments exposats, cal inadmetre a tràmit la petició formulada per la contribuent.

CSV (Codi de verificació Segura)	[redacted]	Data i hora	11/05/2023 14:51:08
Normativa	Aquest document incorpora signatura electrònica reconeguda d'acord amb la llei 6/2020, 11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança		
Signat per	SERGI RIBAS BELTRAN (Secretari/ària General)		
Signat per	DAVID BOTE PAZ (Alcalde)		
URL de verificació	[redacted]	Pàgina	8/9

[redacted]

DECRET

D'acord amb la proposta de resolució del cap de la Secció Jurídica i d'Inspecció Fiscal en funcions i, en ús de les facultats que m'atorga l'article 21.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de Bases del Règim Local,

RESOLC

Primer.- DENEGAR la petició formulada en data 9 de novembre de 2021 per la senyora [redacted] CAMACHO LÓPEZ, de revocació de la liquidació núm. 5137261, de quota 679,94 euros, de l'Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 8 de juny de 2017, d'una meitat indivisa de la finca situada al carrer Vitòria, [redacted] de Mataró.

Segon.- INADMETRE A TRÀMIT la petició formulada en data 9 de novembre de 2021 per la senyora [redacted] de revocació de la liquidació núm. 5137261, de quota 679,94 euros, de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 8 de juny de 2017, d'una meitat indivisa de la finca situada al [redacted] de Mataró.

Tercer.- NOTIFICAR la present resolució a la persona interessada.

CSV (Codi de verificació Segura)	[redacted]	Data i hora	11/05/2023 14:51:08
Normativa	Aquest document incorpora signatura electrònica reconeguda d'acord amb la llei 6/2020, 11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança		
Signat per	SERGI RIBAS BELTRAN (Secretari/ària General)		
Signat per	DAVID BOTE PAZ (Alcalde)		
URL de verificació	[redacted]	Pàgina	9/9

[redacted]